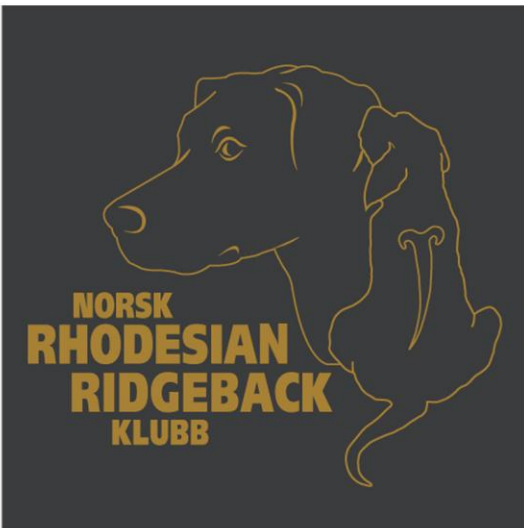

Rasekompendium Rhodesian Ridgeback

Godkjent av NKK's Standard komite våren 2008

KARAKTERBESKRIVELSE	2	Øyne	14
		Ører	14
		Hals	14
KJENNETEGN, MÅL OG VEKT	3		
		Forlemmer	15
RASENS OPPRINNELSE I AFRIKA	3		
		Forlemmer	16
		Helhetsinntrykk	16
RHODESIAN RIDGEBACK FRAM TIL I DAG	4	Skulder	16
		Albue	16
		Mellomhånd	16
BRUKSOMRÅDE	5	Poter	17
		Kropp	17
BEDØMMELSE AV RHODESIAN RIDGEBACK	5	Rygg	17
		Lend	17
GENETISK BRUNE HUNDER (LEVERNESE)	5	Bryst	17
		Hale	17
Forekomst av "brune" hunder i Norge	6	Baklemmer	18
		Knær	18
		Haser	18
RASEBESKRIVELSE MED KOMMENTARER	7	Poter	18
Opprinnelsesland/hjemland	7	Bevegelser	18
Helhetsinntrykk	7	Pels	19
Særpreg – ridge	8	Hårlag	19
		Farge	19
Adferd/temperament	12	Størrelse og vekt	19
Hode	12	Mankehøyde	19
Skalle	13	Vekt	19
Stopp	13	Feil	20
Ansiktsregion	13	Diskvalifiserende feil	20
Nesebrusk	13		
Snuteparti	13	OBS	20
Lepper	13		
Kinn	13		
Kjever/tenner	13		

VÅR RASE

RHODESIAN RIDGEBACK

Karakterbeskrivelse

Rasen ble opprinnelig avlet frem med to formål for øyet; storviltjakt og vakt. Både jakt- og vaktarbeidet ble utført av flere hunder i flokk. Jakt-, vakt- og flokkinstinkt ligger derfor forholdsvis høyt i arvelighet. Ridgebacken er en meget signalsterk hund som tyder andre dyr og menneskers kroppsspråk med stor nøyaktighet.

Karakteren beskrives slik; Verdig, intelligent, reservert overfor fremmede, men ikke aggressiv eller sky. Ridgebacken er veldig nøy på hvordan du nærmer deg den og reagerer ut

fra hva den ser og registrerer. Det er med andre ord lite som unngår en ridgeback. Den har både utstråling og sjarm. I og med at det er en hund som gjerne vil behage deg, har den ganske lett for å være føyeelig.

Mange tror at ridgebacken er en tøff hund fordi den har en fortid som løvejeger, men dette stemmer overhodet ikke. Et mildt vesen og et sterkt behov for menneskelig selskap og oppmerksomhet gjør ridgebacken til en fantastisk hund å leve sammen med. Ridgebacken oppfattes i dag som en familiehund. Den knytter seg sterkt til hele familien og er lojal overfor alle som står familien nær.

En voksen ridgeback har et rolig vesen, bjeffer sjelden, men har et stort og variert register av lyder. Den skal aldri være nervøs. Følsomheten til ridgebacken er verdifull og er en viktig del av personligheten, men den skal ikke være engstelig og sky.

En ridgeback vokser fort og det er derfor lett gjort å tillegge den "voksne egenskaper". Selv om ridgebacken vokser fort blir den ikke voksen før den er blitt 3-5 år gammel.

Ridgebacken er en sunn og frisk rase som er lite preget av sykdom.

Kjennetegn, mål og vekt

Rhodesian Ridgeback har, som navnet tilsier, sin opprinnelse fra det sørlige Afrika. Den er en mellomstor til stor hund med skulderhøyde 61-66 cm (tispe) og 63-69 cm (hannhund). Vekten ligger på 32 kg for en mellomstor tispe og 36,5 kg for en mellomstor hannhund. Ridgen er rasens adelsmerke. Den består av hår som vokser i motsatt retning av den øvrige pelsen, og har form som en dolk eller et sverd. Ridgen begynner umiddelbart bak skulderbladene, og blir gradvis smalere inntil den avsluttes i en spiss mellom hundens hofteben. Ridgen skal ha to symmetriske kroner som er plassert like overfor hverandre. Hvordan denne ridgen har oppstått er et mysterium den dag i dag.

Pelsfargen kan variere fra lys hvete til mørk hvete, og noe hvitt er tillatt på tærne og i brystet.

Ridgebacken kan ha enten sort eller brun nese.

Ridgebacken er en velbygd, muskuløs og kraftig hund, smidig og rask.

Rasens opprinnelse i Afrika

På slutten av det 16. og begynnelsen av det 17. århundre, var Nederland og Portugal "koloniherrer" i Afrika. Europeerne hadde merket seg Hottentottenes utmerkede jakthunder.

Disse var av middels størrelse, ca. 18 kg, rødbrune eller lærgule, med høyt ansatte ører, spiss snute og hårete hale. De var meget skarpe og viste stor skepsis mot fremmede mennesker. Deres særpreg, i tillegg til sine utmerkede jakttegenskaper, var en ridge som lå langs ryggen, fra skuldren til hoften. Immigrantene valgte å avle inn hottentotthunden i de medbrakte europeiske hunderasene.

Hottentotthundens ridge var så dominant at den dukket opp i generasjon etter generasjon.

Afrikansk hund liknende Hottentotthund.

Rhodesia (nå Zimbabwe) hadde på dette tidspunkt en stor bestand av løver. Jegerne ønsket en jaktmetode som krevde mye av hunden, med en blanding av en hounds smidighet, utholdenhet, styrke og mot, samt en god porsjon forsiktighet og intelligens, boerhundens blandede bakgrunn: en god nese (blodhund/pointer), smidighet (greyhound), utholdenhet (rev/hjortehund), mot og hardnakkethet (bulldog/bullterrier), stil og livslyst (irsk terrier) og hottentotthundens jakttalent, sin motstandskraft mot sykdom og sitt adelsmerke ridgen.

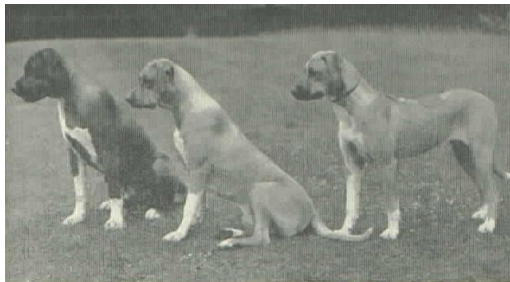
Rhodesian ridgeback fram til i dag

Den moderne ridgebackens historie begynte i Rhodesia i ca. 1870. Misjonær Charles Helm hadde to hunder med ridge da han ankom misjonsstasjonen sin i Bualawayo, Rhodesia etter å ha gått fra Kaplandet. Misjonsstasjonen var et yndet sted til å få seg en hvil og proviantere for alle som reiste i området, og det var her pastor Charles Helm ble kjent med løvejegeren Cornelius van Rooyen.

Pastor Helms to tisper parret seg med hunder (antagelig Grand Danois) fra van Rooyens jakthunder, og disse valpene ble en del av van Rooyens jakthundflokk, og bidro dermed til å viderebringe ridgen.

Van Rooyens flokk av jakthunder var opprinnelig en blanding av forskjellige raser, bl.a. Pointer, Irsk Terrier, Collie, Bulldog/greyhound mix, Greyhound og Grand Danois. Vi kan ikke si for sikkert om van Rooyen brydde seg med om hundene skulle ha ridge eller ikke, men han utviklet en flokk meget gode jakthunder som ble kjent som

“van Rooyen’s lion dogs”. Vi vet at hundene med ridge som kom fra denne flokken utmerket seg på jakt, spesielt ved å holde stand på løvene. Overtro var viktig på denne tiden, og når hunder med ridge utmerket seg på jakt, var det naturlig at man ønsket seg en slik hund. For at disse hundene skulle overleve og bringe videre både ridgen og jaktegenskapene til sine etterkommere, må van Rooyen ha drevet selektiv avl på hunder med ridge.

Tre Ridgeback fra samme kull fra 1920-tallet som viser variasjon av hvitt og mye tyngre hoder enn hva som er ønskelig i dag

Innen 1900 hadde løvehunden funnet sin naturlige plass blant jegerne og farmerne i Rhodesia. I 1915 kjøpte Francis Richard Barnes en hund etter van Rooyens løvehunder og begynte å drive

oppdrett under kennelnavnet Eskdale. Han raffinerte den uedle løvehunden og avlet fram en ridgeback av tilnærmet moderne utseende.

I 1922 organiserte F. R. Barnes etablering av en rasestandard. Den sørafrikanske kennel Union anerkjente i 1926 rasen under navnet Lion Dog, senere forandret til Rhodesian Lion Dog, og tilslutt til Rhodesian Ridgeback. Standarden har endret seg en del gjennom årene, spesielt gjelder det pelsfarge, størrelse på hunden og ridgen.

Bruksområde

Hovedsakelig betegnes ridgebacken som familiehund, men den brukes også til trekk og kløv. Rasen blir benyttet ved elg- og bjørnejakt og den deltar med gode resultater i viltsporprøver. Det er heller ingenting i veien for å lære en ridgeback å apportere et bytte.

I Australia brukes ridgebacken til bl.a. å felle villsvin og villgeit og til kengurujakt. Til storviltjakt, på for eksempel fjelløve, bjørn og gaupe i Amerika og Canada, er rasen et naturlig valg. I Syd-Amerika jager ridgebacken jaguar, og i Afrika brukes de nå bl.a. i arbeidet med å holde plantasje fri for bavianer. I noen land brukes den også til "lure coursing" (hundeløp etter "hare"). Til tross for ridgebackens fine egenskaper, er det fortsatt få som anvender den i brukssammenheng i Norge.

Bedømmelse av rhodesian ridgeback

Det viktigste ved en eksteriørbedømmelse av ridgebacken er:

Korrekt helhetsinntrykk

- litt lengre i kroppen enn mankehøyden (kort rektangulær)
- god benstamme
- sterk overlinje

Langt, veivinnende steg

Korrekt ridge

Ridgebacken er på ingen måte en ekstrem hund. Den skal ha moderate vinkler, være harmonisk vinklet foran og bak, ikke for grov, ikke for lett, men elegant, sterk og trygg.

En ridgeback skal ha et veivinnende langt steg med god haseaksjon (reach & drive), som ikke sparker opp bak eller har unødige forbensbevegelser.

Genetisk brune hunder (levernese)

Som det fremkommer i FCIs rasebeskrivelse, tillates både sort og brun nesebrusk. Disse skal stilles på lik linje i utstillingsringen. En genetisk brun hund (hund med brun nesebrusk) er altså ikke feilfarget. Genetiske brune hunder skal ha ravfargede øyne, og det er her viktig at fargen harmonerer med pelsen. Den vanligste feilen er at øynene blir for lyse, noe som gir hunden et stikkende, skarpt blikk. Dårlig pigmentering rundt øynene og på nesen er heller ikke ønskelig.

Tiltalende hode, korrekte ører og snuteparti, akseptabel øyenfarge, meget godt pigment.

Forekomst av "brune" hunder i Norge

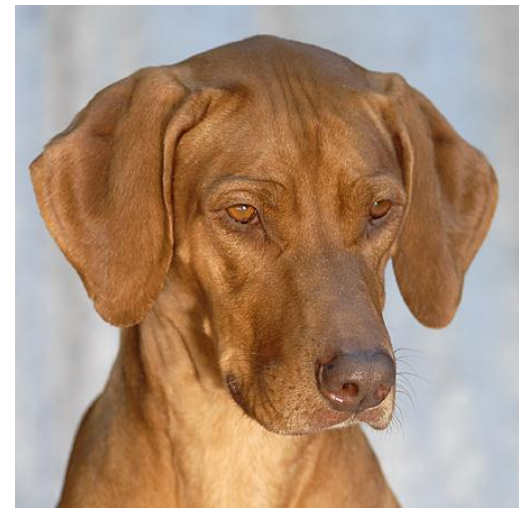
I Norge var det pr 31.12.07 påsatt 1765 valper, av disse var det kun 38 genetisk brune valper, det vil si ca 2%.

Brunneset med godt pigment, hode med korrekte proporsjoner, mgt god lengde i snuteparti.

Bruneset hann av mgt god type, mgt godt pigment, mgt bra hode – snuteparti godt utfylt og av god lengde, velvinklet bak, noe kort overarm, korrekt over og underlinje, mgt bra brystdybde, korrekt kryss og haleansetning. Mgt bra benstamme.

Hode med mgt gode proporsjoner, godt utviklet og utfylt snuteparti. Mgt bra pigment, noe store ører.

Snipete hode, opptrukket underlinje, lang i lenden, avfallende kryss, knappe vinkler foran og bak, mangler forbryst, noe flate poter.

Korrekt hode med mgt gode proporsjoner. Bra stopp, godt utfylt snuteparti. Korrekt ansatte ører.

En ridgeback i fullt trav med et veivinnende steg, sterk rygg, korrekt kryss, bra hale, noe opptrukket buk.

Rasebeskrivelse med kommentarer

Gruppe: 6/4

FCIs rasenr.: 146

av 10.12.96

Opprinnelsesland/hjemland

Syd Afrika. Rasebeskrivelsen er utarbeidet i samarbeid med Kennel Union of Southern Africa og the Zimbabwe Kennel Club.

Helhetsinntrykk

Harmonisk, sterk, muskuløs og aktiv, symmetriske linjer. Utviser stor utholdenhet og med god fart. Det legges vekt på energi, eleganse og sunnhet uten grovhet.

Feil: For store hunder, hunder med for lang lend, disharmoni mellom vinkling foran og bak.

Kommentar: Ridgebacken er en harmonisk bygd hund uten å være ekstrem i noe henseende.

En velvinklet tisper, god halsovergang hode-rygg, sterk rygg, bra kryss, godt utviklet front, god dybde i brystet, korrekt underlinje som ikke er for optrukket.

Forholdet mellom kroppslengde og mankehøyde bør være ca 10:9 (dvs kort rektangulær). Lengde gulv –brystkasse og manke – bryst skal være lik. Lang brystkasse og forholdsvis langt kryss med en godt markert sittebensknute. Lenden skal være kort. Forbrystet skal sees klart, sett fra siden, foran overarmens fremste del.

Særpreg – ridge

Rasens særpreg er ridgen på ryggen som dannes ved at håret vokser i motsatt retning av pelsen forøvrig. Ridgen ansees som rasens adelsmerke. Den skal være tydelig markert, symmetrisk og avsmalnende mot hoftebenet. Den starter like bak skulderen og fortsetter til hoftebensknutene. Ridgen skal inneholde to identiske kroner (virvler) plassert like overfor hverandre.

Kronene må ikke utgjøre mer enn 1/3 av ridgens lengde. En god gjennomsnittlig bredde er 5 cm.

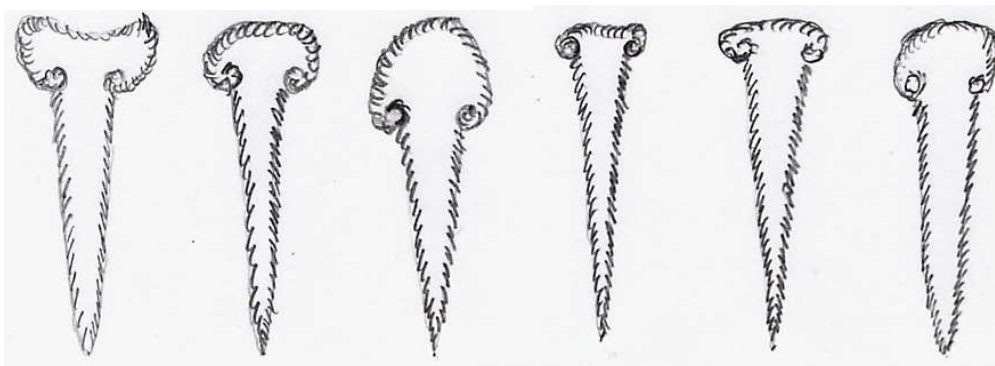
Kommentarer: Ridgen er rasens adelsmerke, et merke som sikrer øyeblikkelig gjenkjennelse fra de fleste andre raser. I den norske oversettelsen av rasebeskrivelsen står det at kronene, les boksen, ikke må utgjøre mer enn 1/3 av ridgens lengde. NRRK oppfatter den engelske originalteksten slik at kronene ikke må være plassert lenger nede på ridgen enn 1/3 av ridgens lengde. Det vil si

at boksen og kronene tilsammen ikke må utgjøre mer enn 1/3 av ridgens lengde. Kronens tydelighet kan påvirkes av pelslengden.

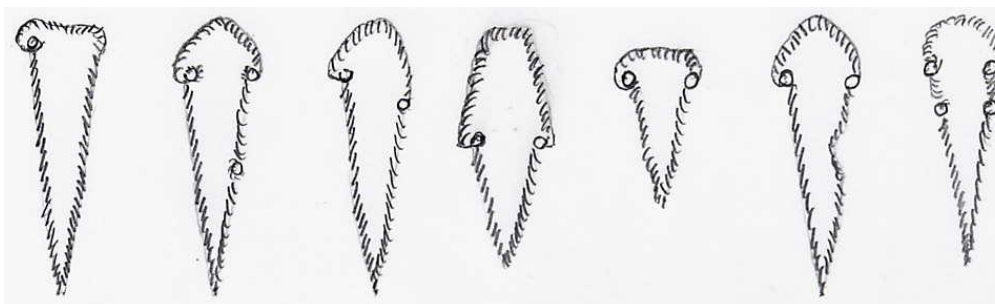
(Engelsk versjon: "...The lower edges of the crowns must not extend further down the ridge than one-third of its length...")

Ridgen skal alltid kommenteres på en eksteriørkritikk.

Korrekte ridger:

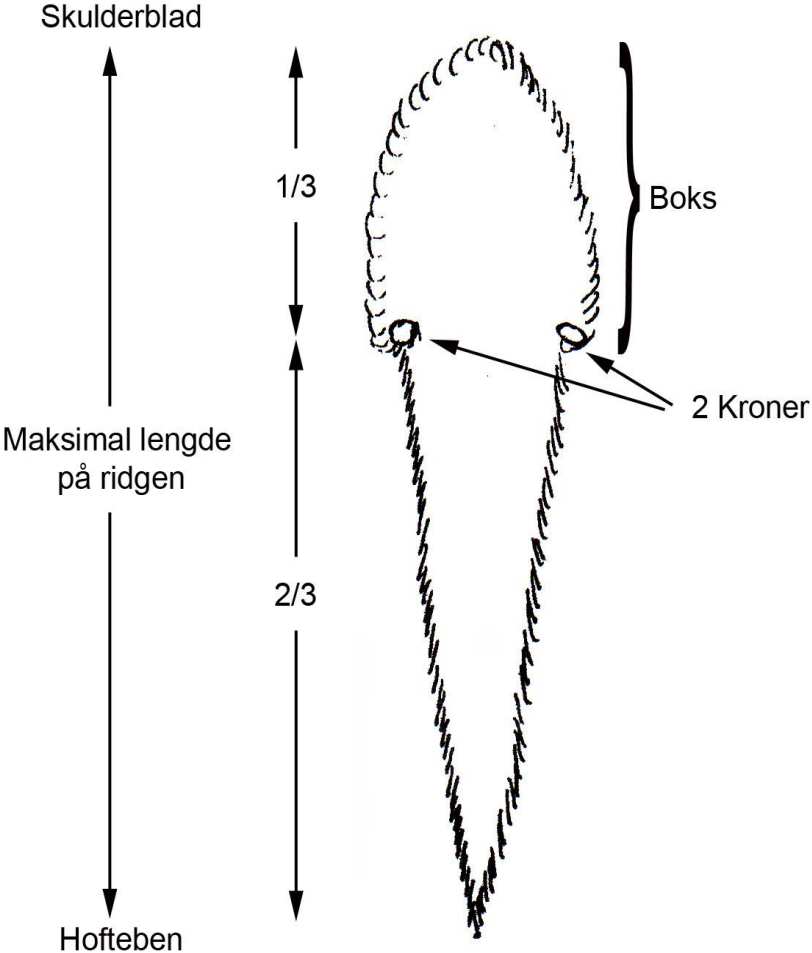
Ukorrekte ridger:

Ridgebilder:

Ridge

Ridgebilder:

Anelse offsett, godtagbar.

Prakt-eksemplar, avsmalnende, flott boks og symmetriske kroner – noe lang pels.

To korrekte ridger, en noe smal men akseptabel. Den til høyre er jevnt avsmalnende (foretrekkes). Begge formene på boksen er akseptabel. Begge ridgene har flott lengde.

Ukorrekt ridge – Offset (usymmetriske kroner). Formen på boksen er akseptabel. Ridgen kunne vært lengre.

Korrekt ridge – symmetriske kroner – bra bredde – jevnt avsmalnende – kunne vært noe lengre.

Feil: Feil antall kroner (det vil si alt annet enn to kroner), kroner plassert for langt nede på ridgen, for kort ridge eller manglende ridge er store feil. Hvor stor asymmetri og hvor kort ridge som skal aksepteres, er imidlertid et vurderings spørsmål. Dette bedømmes på samme måte som andre feil, etter hvor stort avviket er og ut i fra hundens helhetsinntrykk.

Adferd/temperament

Verdig, intelligent, reservert overfor fremmede, men ikke aggressiv eller sky.

Kommentarer: En ridgeback skal være selvsikker, verdig og vaktsom. Den er våken og full av liv, og kan samtidig virke nesten arrogant uinteressert i fremmede. En voksen ridgeback skal ikke vise skyhet eller redsel.

Hode

God lengde. Bredden mellom ørene, lengden fra nakkeknøl til stopp, fra stopp til snutespiss skal være lik (1:1:1).

Kommentarer: Et korrekt hode er viktig for rasetypen. Hodet skal være passe langt og skal ha parallelle linjer sett fra siden (skalle og neserygg). Hodet skal ikke gi et triangelformet uttrykk.

Vakkert hode med gode proporsjoner, god lengde på snute, godt utfylt snuteparti, bra størrelse på ørene, noe lyse øyne.

Noe grovt og tungt hode, store ører, for mye lepper, mandelformede øyne (galt), mørke øyne.

Brunneset med korrekt ansatte ører (som er noe store). God bredde i hodet, god lengde på snuten. Mgt bra øyefarge. Mgt bra pigment.

Lett hannhundhode, snipete, dårlig øreholdning, leppefold, noe dårlig pigment.

Skalle

Flat og bred mellom ørene, uten rynker når hunden er avslappet.

Skallen skal være tilnærmet flat, ikke velvet. Videre skal skallen være tilnærmet like lang som den er bred mellom ørene.

Stopp

Godt markert.

Feil: For lite stopp, for tydelig markert stopp.

Kommentarer: Moderat, men tydelig stopp. Stoppen skal være tydelig, men ikke overdrevet markert. For lite eller for mye stopp bidrar ofte til at det typiske uttrykket forstyrres.

Ansiktsregion

Nesebrusk

Sort eller brun. Med sort nesebrusk følger mørke øyne, med brun nesebrusk ravfargede øyne.

Snuteparti

Langt, dypt og kraftig

Feil: For lite utviklet underkjeve

Kommentarer: Snutepartiet skal ha rett neserygg og være godt utfylt. Underkjeven skal ha god bredde og være godt utviklet.

Lepper

Tørre og stramme.

Kommentarer: Hengelepper og tydelig markert leppefold er ikke ønskelig.

Kinn

Flate.

Kommentarer: For kraftige kinn gir et grovt og massivt uttrykk.

Kjever/tenner

Sterke kjever. Saksebitt.

Feil: Underbitt, overbitt.

Kommentarer: Tangbitt aksepteres, men skal kommenteres i kritikken. Tannmangel kan forekomme, men påføres i kritikken. Bedømmes på samme måte som andre feil, etter hvor stort avviket er.

Utypisk hode med for kraftige kinn.

Øyne

Moderat innbyrdes avstand, runde, klare og skinnende med intelligent uttrykk. Fargen harmonerer med pelsfargen.

Feil: Mandelformede og skrå øyeåpninger, øyne med manglende uttrykk og farge som ikke harmoniserer med hundens pelsfarge. Entropion / ektropion.

Kommentarer: Genetisk brune hunder skal ha ravfargede øyne i harmoni med pelsfargen. En genetisk sort hund skal ha mørke øyne.

Hode med korrekte proporsjoner, korrekte ansatte ører med bra størrelse, godt utfylt snuteparti, mørke øyne. Godt utfylt snuteparti.

Ører

Ganske høyt ansatt, middels store, ganske bred ved basen og gradvis avsmalnende til en avrundet spiss. Bæres tett inntil hodet.

Hode med korrekt ansatte ører, runde fine øyne, akseptabel.

Feil: For høyt eller for lavt ansatte ører. For tunge eller for store ører. Feil båret ører.

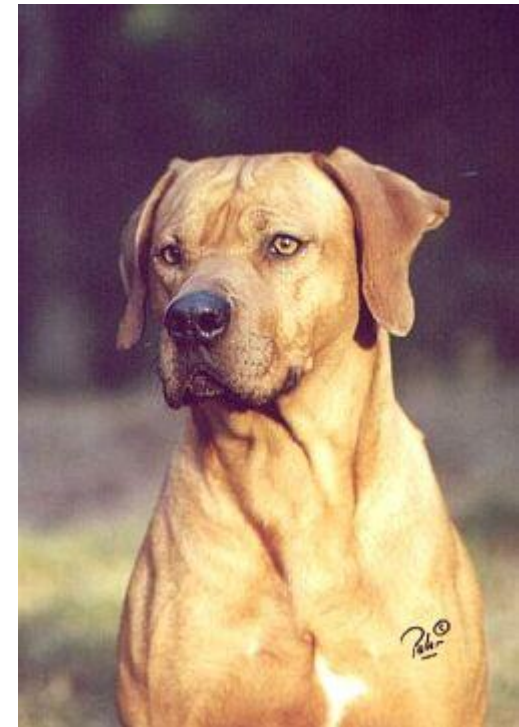
Kommentarer: Ørene kan være mørkere enn resten av pelsen, men helsvarte ører er feil.

Hals

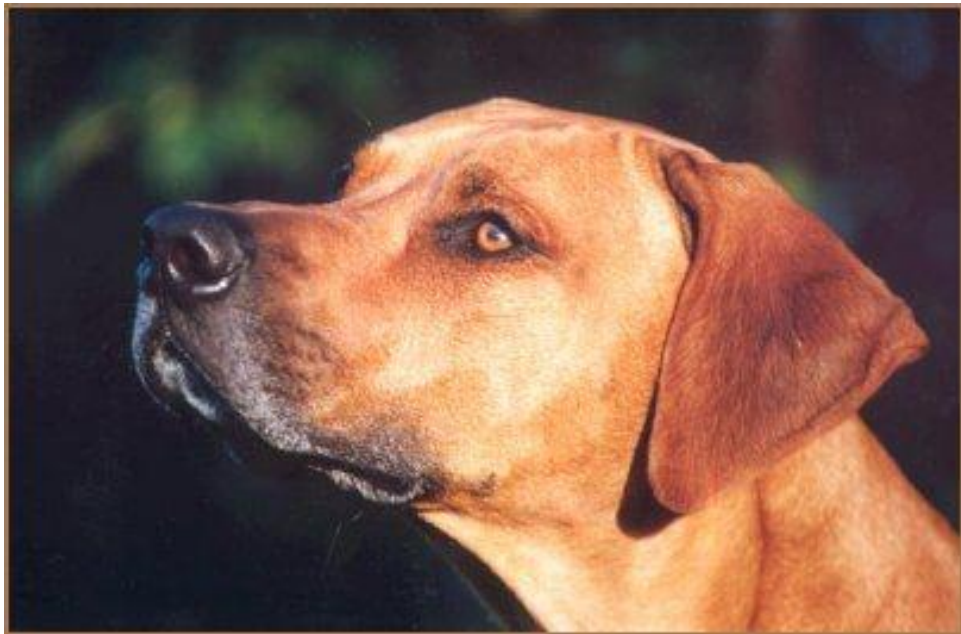
Ganske lang, sterk og uten løs halshud.

Feil: Kort, tykk, tyrenakke/hjortenakke, løs halshud.

Kommentarer: En lang og muskuløs hals gir god balanse i fritt løp. En god halslengde og en godt buet nakke er viktig, det bidrar til å gi ridgebacken den stil og edelhet som er ønsket. Løs halshud hos en unghund kan "tørke bort". Halsansetning er også en meget viktig detalj. Det skal være noenlunde myke linjer i overgang mellom nakke/hals/kropp.

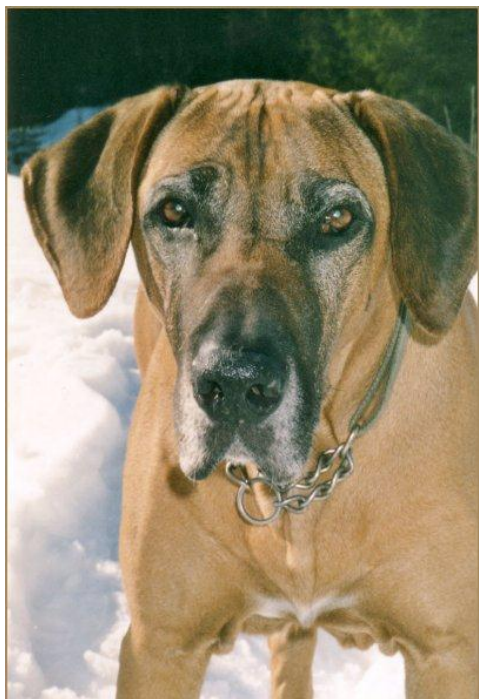
Hode med noe skjeve og for lyse øyne. Korrekt ansatte ører. Godt utfylt snuteparti.

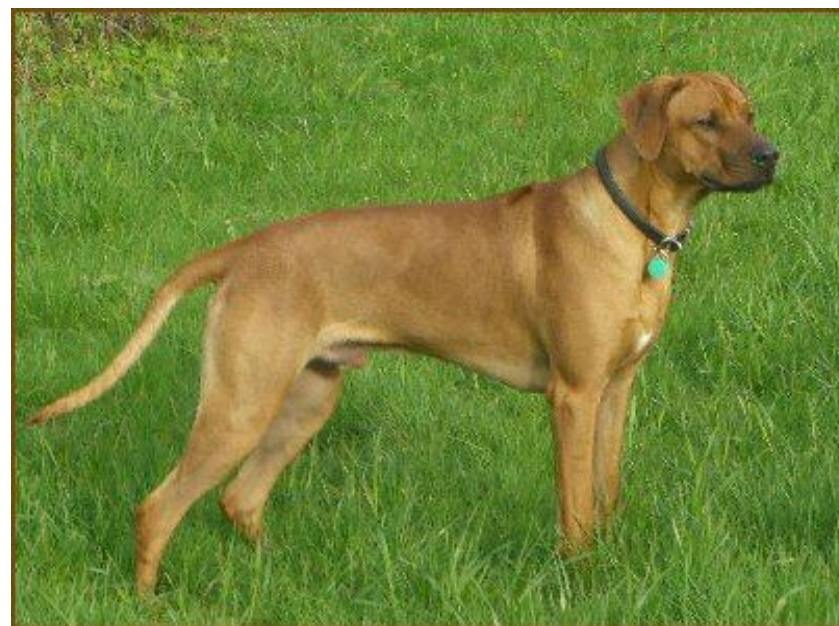
Hode hvor skalleplan og neseplan ikke er parallelle. Lyse øyne. Bra ører.

Meget tiltalende tispéhode, aning høyt ansatte ører av meget bra størrelse, holdes godt inntil hode, mørke fine

Alt for tungt og grovt hode, store ører og for mye lepper (stor feil).

Moderat vinklet foran og bak, maskulint hode, kraftig nakke, korrekt over- og underlinje, bra kryss.

Tispe av mgt god type, harmonisk, moderat vinklet foran, godt tilbakelagt skulder, noe knapp knevinkel. Elegant hals, sterk rygg, korrekt underlinje.

Forlemmer

Helhetsinntrykk

Rette, sterke, god benstamme, som sett fra siden er bredere enn sett forfra.

Feil: Kort og steil overarm, steil skulder, steil og fremskutt front, rund, tung og grov benstamme, svak mellomhånd, tunge skuldre, for bred eller for smal front, manglende front, utoverdreide/innoverdreide albuer.

Kommentarer: God harmoni mellom for- og bakbenvinkling. Steil skulder vil ofte gi noe støtende og korte forbensbevegelser. En kort og steil overarm vil sannsynligvis i tillegg gi høye forbensbevegelser. Ofte ser vi at skulder og albue har for lite støtte fra brystet, og forbensbevegelsene blir da ustabile. Alle disse momentene vil gjøre at hunden bruker unødige krefter til å presse, løfte og skyve i andre retninger enn rett fremover.

Skulder

Skråstilt, tørr og muskuløs.

Kommentarer: Skulderen skal være godt tilbakelagt med god vinkel mellom skulderblad og overarm, samt velvinklet mellom overarm og underarm.

Albue

Tett inntil kroppen.

Mellomhånd

Sterk og fjærende.

Feil: Manglede fjæring i mellomhånd. Kode over.

Poter

Kompakte og runde med godt hvelvede tær. Harde, elastiske tredeputer, beskyttet av hår mellom tær og tredeputer.

Feil: Flate poter og sprikende poter.

Kommentarer: Potene er svært viktig for en ridgeback som skal kunne trave fritt mil etter mil.

Hund av mgt gode proporsjoner, velvinklet, korrekt over- og underlinje.

Kropp

Rygg

Sterk.

Feil: Svak rygg, karperrygg/karpelend, avfallende kryss.

Kommentarer: Skal ha en sterk rygg, godt muskelsatt både i lend og i kryss. God bredde og lengde i krysset.

Lend

Sterk, muskuløs og lett buet.

Feil: For lang i lenden.

Kommentarer: Lengden skal ligge i kroppen, ikke i lenden.

Flanker og lend skal være noe innsvingt (sett ovenfra).

Bryst

Ikke for bredt, men meget dypt og romslig. Når til albuen. Moderat hvelvede ribben, aldri tønneformet. Godt utviklet forbryst.

Feil: Manglende brystdybde, tønneformet brystkasse, opptrukken buklinje.

Kommentarer: Brystkassen skal rekke ned til albuen. Kroppen skal

ha en lang brystkasse, dette oppnås ved en god lengde på de bakerste ribben, noe som også gir en pen underlinje med myk overgang til buken. Kort brystkasse vil gi inntrykk av opptrukken buk og ødelegge harmonien som skal kjennetegne ridgebackens kroppslinjer. Underlinjen skal være elegant med dybt bryst som skal strekke seg langt bakover og gå sakte opp mot lenden.

Hale

Kraftig ved roten og gradvis avsmalnende mot spissen, ikke grov. Moderat lang. Verken for høyt eller lavt ansatt. Bæres i svak bue oppover, aldri ringlet.

Feil: Høy haleføring, "gay tail" under bevegelse.

Kommentarer: Når hunden beveger seg kan halen bæres på nivået med rygglinjen, men den skal ikke krølle over ryggen. Halen skal nå til hasen. Når hunden står i utstillingsringen henger vanligvis halen i en naturlig bue ned til hasene.

Baklemmer

Helhetsinntrykk

Tørre, godt markert muskulatur.

Feil: Åpen knevinkel, overvinklet, kuhaset, hjulbeint, hasetrang, ustabile haseledd, for grov og tung muskulatur, manglende muskulatur. For høye haser.

Kommentarer: Åpen knevinkel, overvinklet, manglende harmoni mellom for- og bakbensvinklene, høye haser reduserer hundens smidighet og effektivitet ie: bidrar til korte steg/manglende veivinnende steg, samt at hunden sparker opp bak.

Knær

Velvinklet.

Haser

Lave.

Kommentarer: God bevegelse i haseleddet under bevegelse.

Poter

Kompakte og runde med godt hvelvede tær. Harde, elastiske tredeputer, beskyttet av hår mellom tær og tredeputer.

Feil: Flate poter, sprikende poter.

Kommentarer: Potene er svært viktig for en ridgeback som skal kunne trave fritt mil etter mil

Bevegelser

Parallele, frie og aktive.

Ridgeback i elegant veivinnende trav.

Feil: Padling, hackney, ustabile frontbevegelser pga kort/steil overarm, løse albuer, fletting (forbenene krysser), trange bevegelser bak (hasene nesten rører hverandre) krabbing (hunden drar til den ene siden).

Langt veivinnende steg, muskuløs.

Kommentarer: Korrekte bevegelser kjennetegnes ved et effektivt, uanstrengt diagonalt trav som ikke tillater unødige energikrevende sidebevegelser.

En ridgeback skal ha et veivinnende langt steg med god haseaksjon, som ikke sparker opp bak eller har unødige forbensbevegelser (reach & drive)

Tispe av utmerket type, mgt fint hode med parallelle plan, godt utfylt snuteparti, vel ansatte ører. Akseptabelt med hvitt på

Pels

Hårlag

Kort og tett, glatt og glansfullt, verken uller eller silkeaktig.

Kommentarer: Lengden på pelsen kan variere, men skal aldri være lang og danne frynser. Pelsen varierer litt i forskjellig klima – dette må tas i betraktning når man dømmer.

Hund med for mye hvitt i fronten og på bakbena. Steil front som mangler fyll (stor feil). Flate, sprikende poter. (stor feil). Aning høyt ansatte ører. Bra størrelse på ørene.

Farge

Lys til rød hvitefarget. Litt hvitt på bryst og tær tillatt, men overdrevent hvitt på bryst, tær, buk eller over

tærne uønsket. Mørkt snuteparti og rer tillatt. Overdrevent sorte hår i pelsen er meget uønsket.

Kommentarer: Hode, kropp, ben og hale av ensartet farge. Litt hvitt på bryst og tær kan tillates, men overdrevent hvitt her, på buken og ovenfor potene er uønsket. Kan ha sort maske, men den skal ikke strekke seg helt opp til øynene. Sorte stikkelhår eller "sotet pels" er meget uønsket på en voksen hund.

Størrelse og vekt

Mankehøyde

Hannhunder: 63 - 69 cm

Tisper: 61 - 66 cm

Kommentarer: Høyden bør måles og påføres kritikken, da vi for tiden ser en trend med for store hunder.

Vekt

Hannhunder: 36,5 kg

Tisper: 32,0 kg

To tisper, en uten maske og en med. Begge korrekt. Akseptabelt hvitt i fronten og på potene.

Feil

Ethvert avvik fra foregående punkter skal betraktes som feil. Hvor alvorlig feilen er, skal graderes etter hvor stort avviket er i relasjon til rasebeskrivelsen.

Diskvalifiserende feil

Hunder som viser tegn på aggressivitet og/eller har fysiske defekter som påvirker hundenes sunnhet skal diskvalifiseres.

OBS

Hannhunder skal ha to normalt utviklede testikler på normal plass.

Rasebeskrivelsen er oversatt fra gjeldene standard. FCI dato: 10.12.1996 , NKK dato 19. 4 1999.

En ridgeback i elegant driv, god lengde i "reach & drive", sterk fin rygg, korrekt over- og underlinje, utmerket kryss. Et meget godt eksemplar.

For mye sort i pelsen. Snuteparti kunne vært bedre utfyllt, dårlig øreholdning.

En RR med noe korte forbensbevegelser, aning høye bakkensfraspark, avfallende kryss, høy haleføring, drar opp lendepartiet under bevegelse

Meget bra helhet, velvinklet, sterk rygg, korrekt kryss, bra front, mgt god brystdybde, korrekt underlinje. Korrekte mellomhender og haser. Utmerket benstamme.

Moderat vinklet fram, knapt vinklet bak, høye haser, aning lang i lenden, karpelend (meget stor feil).

Et dårlig eksemplar - Svært steil både foran og bak, manglende front, aning opptrukken buk, skyter hele ryggen.

Steil foran og bak, karpelend (stor feil).

Steil foran, knapt vinklet bak, bra brystdybde, noe opptrukken buklinje, for lang i lenden, aning avfallende kryss. For dagen for høy på bena og lang i kroppen.

Heftet er utarbeidet av Norsk Rhodesian Ridgeback Klubb
2008